

него се виждало огромно огнено кълбо, което като че се търкаляло по земята; това било кълбовидна мълния.

Кълбовидни мълнии излизатъ и изъ водните смерчове. Въ 1826. год. морски смерчъ налетѣлъ на о-въ Тенерифъ, залѣлъ го съ потоци вода, разрушилъ всичко, което могло да се разруши, и въ сѫщото време се образували множество кълбовидни мълнии, които се виждали и надъ сушата, и надъ морето.

Въ 1890. год. въ Франция цѣлъ месецъ върлуvalа буря, презъ време на която се образували нѣколко смерча. Единъ отъ тѣхъ се появилъ надъ единъ малъкъ градецъ нѣдѣечеръ на 19. августъ. Нѣбето било покрито съ тежки, черни облаци. Страшната тъмнина се прекъсвала само отъ блѣсъка на мълниите, които раздирили облаците по всички посоки. Изеднажъ се появилъ смерчъ, широкъ 400 метра. Той се движелъ съ бързина 75 километра въ часъ, а предъ него се носѣлъ огненъ облакъ. Цѣли спонове мълнии изхвѣркали непрекъжнато изъ този облакъ, много отъ които имали форма на кълба и гранати. Кѫшитъ и дѣрветата се запалвали, хората падали, поразени смъртно, стените се събаряли. И всичко това въртели многобройните мълнии, които излизали изъ смерча и изъ огнения облакъ, що се носѣлъ предъ смерча, разчиствайки пътя му и предизвестявайки за приближаването на страшния разрушителъ. Въ това време, когато смерчътъ минавалъ презъ града, на жителите се струвало, че цѣлиятъ градъ е обзетъ отъ пожаръ. Но вихрътъ прелетѣлъ, мъгла обгърнала града и се въцарила тишина.

*

Отъ що произлиза смерчътъ? Преди да отговоря на този въпросъ, ще попитамъ: случвало ли ви се е да видите водо-въртеjъ и знаете ли какъ се образува той? Навѣрно знаете. Тамъ, дето се срѣщаатъ две течения, водата започва да се върти на колело; това е водосвѣртеjъ. Водовъртеjите често се образуватъ подъ мостовете и въобще на такива места, дето водата срѣща при течението си нѣкаква прѣчка; и ясно е защо: частъ отъ водата се удря въ подпорите на моста и отскача назадъ; тукъ тя срѣща нови струи вода, двата потока се сблѣскватъ и започватъ да се въртятъ. Сѫщото става и тогава, когато се сблѣскватъ два вѣтра т. е. **две въздушни течения**.

Наоколо и надъ насъ се намира въздухъ, който, както вода въ моретата и рѣките, не стои неподвижно, а се движи и тече по разни посоки. Значи надъ насъ постоянно се движатъ голѣми и малки, широки и тѣсни, силни и слаби потоци въздухъ.